

Súd: Okresný súd Dolný Kubín  
Spisová značka: 6C/19/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5422200090  
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej  
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2022:5422200090.2

## Uznesenie

Okresný súd Dolný Kubín v právnej veci žalobcu: R. N., Q.. XX.XX.XXXX, U. T. X., J.. G. XXX/XX, zastúpený Weis & Partners s.r.o., so sídlom v Bratislave - Mestská časť Ružinov, Priemyselná 1/A, IČO: 47234776, proti žalovanému: Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave - mestská časť Nové Mesto, Kutuzovova 258/8, IČO: 30845572, v konaní o uloženie zákazu konaní žalovanému požadovaných žalobcom v podaní žalobcu z 25.01.2022 označenom ako „návrh na vydanie neodkladného opatrenia“, takto

### rozhodol:

- I. Súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.
- II. Žalovanému voči žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

### odôvodnenie:

1. Návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia daného podaním z 25.01.2022, doručeným tunajšiemu súdu toho istého dňa, sa žalobca prostredníctvom svojho zástupcu domáhal uloženia povinnosti označenému žalovanému, konkrétne vo forme:

- zákazu vyžadovať od žalobcu podrobenie sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19;
- zákazu vydať akt prikazujúci žalobcovi podrobiť sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19;
- zákazu vyžadovať od žalobcu preukázanie sa dokladom o podrobení sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19;
- zdržania sa uloženia sankcie voči žalobcovi z dôvodu jeho nepodrobenia sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19;
- zákazu diskriminovať žalobcu z dôvodu jeho nepodrobenia sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19 a tiež priznania žalobcovi nároku na náhradu trov konania v plnom rozsahu 100 %.

2. V zmienenom podaní z 25.01.2022 obsahlo zdôvodnenom o. i. poukázal na to, že žalobca ako štátny občan SR je zároveň profesionálnym vojakom slúžiacim v Ozbrojených silách SR (ďalej len „OS SR“) v zmysle § 2 ods. 2 zákona č. 281/2015 Z. z. a žalovaný (ďalej aj ako „MO SR“) je ústredný orgán štátnej správy podľa § 12 zákona č. 575/2001 Z. z., ktorý vydal napadnuté rozhodnutia, organizačnou časťou ktorého je Generálny štáb OS SR, zabezpečujúci vedenie OS SR. Ako predmetné rozhodnutia označil:

- Opatrenie vedúceho hygienika MO SR zo 17.09.2021 k očkovaniu v rezorte obrany č. VÚHE-XX-XXX/2021 s účinnosťou od 20.09.2021;
- Nariadenie náčelníka Generálneho štábu OS SR č. Š.-XXX/2021 účinné od 28.10.2021, následne upravené Doplnkom č. 1 z 22.11.2021 č. Š.-XXX-X/2021 a Doplnkom č. 2 z 29.11.2021 č. Š.-XXX-X/2021;
- Opatrenie vedúceho hygienika MO SR z 21.12.2021 č. T.-XX-XXX/2021 v znení opravy Opatrením vedúceho hygienika MO SR z 30.12.2021 č. T.-XX-XXX/2021;
- Doplnok č. 3 z januára 2022 č. T./2022 vydaný náčelníkom Generálneho štábu OS SR;
- Doplnok č. 4 z 20.01.2022 č. K.-X-XX/XXXX-R.;
- Nariadenie veliteľa Úradu logistického zabezpečenia OS SR z 25.11.2021 č. Ú.-XX-XXX/XXXX;

- Nariadenie veliteľa X. R. S. W. zo 04.01.2022 č. X. R.-XX/2022.

Poukázal tiež na potrebu vydania nového nariadenia na realizáciu Opatrenia vedúceho hygienika č. T.-XX-XXX/XXXX a č. T.-XX-XXX/XXXX a prípadne nového nariadenia náčelníka Generálneho štábu OS SR, čo je podľa žalobcu nutné s ohľadom na zrušenie Opatrenia vedúceho hygienika č. T.-XX-XXX/XXXX vydaným opatrením č. T.-XX-XXX/2021, pričom v ďalšom (pod III. podania) zdôvodnil, prečo podľa neho ani v prípade, že sa tak stane, nebude možné trvať zo strany žalovaného na povinnom očkovaní dotknutých osôb.

3. Žalobca k návrhu pripojil:

- Opatrenie Vedúceho hygienika MO SR k očkovaniam v rezorte obrany zo 17.09.2021 č. T.-XX-XXX/2021;
- Opatrenie Vedúceho hygienika MO SR k očkovaniam v rezorte obrany z 21.12.2021 č. T.-XX-XXX/2021;
- Opatrenie Vedúceho hygienika MO SR k očkovaniam v rezorte obrany z 30.12.2021 č. T.-XX-XXX/2021;
- Nariadenie náčelníka Generálneho štábu OS SR z 28.10.2021 č. Š.-XXX/2021;
- Doplnok č. 1 z 22.11.2021 prijatý pod č. Š.-XXX-X/XXXX k Nariadeniu náčelníka Generálneho štábu OS SR z 28.10.2021 č. Š.-XXX/2021;
- Doplnok č. 2 z 29.11.2021 prijatý pod č. Š.-XXX-X/2021 k Nariadeniu náčelníka Generálneho štábu OS SR z 28.10.2021 č. Š.-XXX/2021;
- Doplnok č. 3 z januára 2022 prijatý pod č. Š.-X/2022 k Nariadeniu náčelníka Generálneho štábu OS SR z 28.10.2021 č. Š.-XXX/2021;
- Doplnok č. 4 z 20.01.2022 prijatý pod č. K.-X-XX/2022-PravO k Nariadeniu náčelníka Generálneho štábu OS SR z 28.10.2021 č. Š.-XXX/2021;
- Nariadenie veliteľa Úradu logistického zabezpečenia OS SR z 25.11.2021 č. Ú.-XX-XXX/202X;
- Nariadenie veliteľa X. R. S. W. zo 04.01.2022 č. X. R.-XX/2022;
- Rozsudok lisabonského odvolacieho súdu;
- Veľká meta-štúdia vykonaná na Floride, v zmysle výsledkov ktorej je percento asymptomatických prenášačov ochorenia COVID-19 limitne rovný nule;
- Článok doc. JUDr. Jána Drgonca, DrSc. - Čo dal a vzal rok 2020 právnenému štátu na Slovensku;
- Odborné stanovisko spolku RESETHEUS z.s. k problematike testovania SARS-CoV-2;
- Rozhodnutie Viedenského správneho súdu sp. zn. VGW-103/048/3227/2021-2 z 24.03.2021.

4. Dňa 26.01.2022 žalobca prostredníctvom zástupcu doplnil ďalšie „dokumenty“, a to list z 30.12.2021 a Doplnok č. 4 z 20.01.2022 so zdôvodnením, že list veliteľa preukazuje, že už teraz dochádza k diskriminácii žalobcu, preto je nevyhnutné, aby súd vydal navrhované neodkladné opatrenie čo najskôr. Priloženým Doplnkom č. 4 z 20.01.2022 prijatým náčelníkom Generálneho štábu OS SR pod č. K.-X-XX/XXXX-R. došlo k úprave Nariadenia náčelníka Generálneho štábu č. Š.-XXX/2021 v znení Doplnku č. 1, Doplnku č. 2 a Doplnku č. 3, ktorým došlo de facto k úplnému nahradeniu predchádzajúceho znenia Nariadenia náčelníka Generálneho štábu č. Š.U.-XXX/2021 v znení Doplnku č. 1, Doplnku č. 2 a Doplnku č. 3, s výnimkou lehôt v zmysle bodu 3. Nariadenia náčelníka Generálneho štábu č. Š.-XXX/2021 v znení Doplnku č. 1 a Doplnku č. 2, novým znením, v zmysle ktorého bolo nariadené očkovanie proti ochoreniu COVID-19 v prípade nutnosti a epidemiologickej situácie v danom mieste profesionálnym vojakom plniacim úlohy podľa ustanovení § 106 ods. 1 písm. a) až i) zákona č. 281/2015 Z. z., profesionálnym vojakom plniacim úlohy ďalších výcvikových podielov podľa zákona č. 281/2015 Z. z., profesionálnym vojakom vysielaným na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 77 zákona č. 281/2015 Z. z., profesionálnym vojakom zaradeným do deklarovanej príspevkovej OS SR pre NATO a EÚ s určenou dobou pohotovosti k nasadeniu (Notice to Move), a profesionálnym vojakom vysielaným na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky na zahraničnú služobnú cestu podľa ustanovenia § 113 ods. 2 zákona č. 281/2015 Z. z., a to tak, aby kompletná vakcinácia (aplikácia jednovakcínovej, prípadne druhej dávky dvojvakcínovej očkovacej látky) - osoba plne zaočkovaná, bola ukončená v zmysle Doplnku č. 1 a Doplnku.

5. Uznesením z 28.01.2022 č. k. 5C/4/2022-135 tunajší súd postupujúc podľa § 18 ods. 2 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) postúpil vec Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 5C/4/2022 Krajskému súdu v Bratislave ako správnenému súdu so zdôvodnením, že všetky žalobcom voči žalovanému uplatňované povinnosti bezprostredne súvisia so služobným pomerom žalobcu ako profesionálneho vojaka, a teda majú základ vo verejnoprávnom a nie súkromnoprávnom vzťahu. Súčasne poukázal na to, že žalovaný ako ústredný orgán štátnej správy je orgánom verejnej správy a táto vec má povahu verejnoprávnej veci, o ktorej sú povolané konať a rozhodovať súdy v správnom súdnictve - ide o vec vyplývajúcu z verejnoprávneho vzťahu a nie o súkromnoprávny spor.

6. Po nesúhlase Krajského súdu v Bratislave s postúpením veci o kompetenčnom spore rozhodol Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky uznesením z 21.04.2022 sp. zn. 1SKomp/14/2022 tak, že na prejednanie veci nie je daná právomoc správneho súdu. V jeho odôvodnení poukázal na svoju novšiu judikatúru (uznesenia sp. zn. 1SKomp 2/2021, 1SKomp 3/2021, 1SKomp 6/2021) a to, že pri posudzovaní právomoci civilného súdu nie je rozhodujúca povaha samotného hmotnoprávneho vzťahu, na ktorého ochranu má navrhované neodkladné opatrenie slúžiť, ani navrhovaný obsah samotného neodkladného opatrenia. Rozhodujúce je, že neodkladné opatrenie je procesný inštitút upravený Civilným sporovým poriadkom (ďalej len „CSP“), o ktorom rozhoduje vždy okresný súd. SSP neupravuje inštitút neodkladného opatrenia, ani podobne široký procesný prostriedok dočasnej ochrany účastníka (inštitút odkladného účinku správnej žaloby nie je takým inštitútom - nejde o samostatný procesný nárok, ale len o rozšírenie účinkov, ktoré sú inak s podaním správnej žaloby spojené). Správne sudy tak nemajú právomoc konať o neodkladnom opatrení podľa § 324 a nasl. CSP. Tiež uviedol, že hoci okresný súd správne zdôraznil, že právne vzťahy vyplývajúce zo štátnej služby profesionálnych vojakov podľa zákona č. 281/2015 Z. z. nemožno považovať za súkromnoprávne veci, že žalobca sa svojím návrhom domáha, aby sa služobným orgánom zakázalo uplatňovať voči nemu určité opatrenia, na ktoré sa tieto orgány považujú za oprávnené, a ktorých rešpektovanie podľa nich má tvoriť súčasť služobnej disciplíny žalobcu, ktorá je spojená s jeho služobným pomerom profesionálneho vojaka, že táto skutočnosť nebola pre posúdenie právomoci správneho súdu podstatná, keďže správny súd podľa § 2 a § 6 SSP nemá právomoc na rozhodovanie o neodkladných opatreniach, ani o inom obdobnom procesnom prostriedku ochrany. Napokon poukázal tiež na to, že hoci právomoc na konanie o neodkladných opatreniach ako procesnom prostriedku má vo všeobecnosti súd podľa CSP, to však samo osebe neznamená, že ak sú splnené podmienky podľa § 324 a 325 ods. 1 CSP, že súd môže vydať neodkladné opatrenie s akýmkoľvek obsahom alebo na ochranu akéhokoľvek práva. Judikatúra súdov už totiž dávnejšie vyslovila, že neodkladným opatrením nemožno brániť vo výkone právomoci inému orgánu verejnej moci (uznesenie NS SR sp. zn. 1 Obo 240/98, judikát R 123/1999, uznesenie sp. zn. 7 Cdo 59/2011). Obdobne z § 336 a 337 CSP možno vyvodiť záver, že neodkladné opatrenie možno nariadiť len vtedy, ak povinnosť, ktorá sa ním ukladá, môže mať vecný súvis s následnou žalobou vo veci samej, keď použitie takejto formulácie evokuje, že neodkladné opatrenie možno nariadiť len v súvislosti s takou vecou (samou), v ktorej by bolo možné domáhať sa ochrany práva žalobcu (§ 131 CSP) na súde, teda na ktorej prejednanie je daná jeho právomoc. Tieto okolnosti však nie sú určujúce, či správny súd má právomoc na konanie o neodkladnom opatrení. Naopak sú rozhodujúce pri posudzovaní otázky, či v danej veci možno nariadiť neodkladné opatrenie práve s navrhovaným obsahom, práve voči kontradiktórnej strane a práve na ochranu toho práva, ktoré je označené v návrhu. Skúmanie týchto okolností je však úlohou civilného súdu, ktorý o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bude rozhodovať.

7. S ohľadom na rozhodnutie kompetenčného senátu je zrejmé, že o predmetnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je povolaný rozhodovať (má právomoc o ňom konať) tunajší súd (§ 324 ods. 2 CSP), a to bez ohľadu na povahu právnych vzťahov, ktoré ním požaduje žalobca upraviť.

8.1. Podľa § 324 ods. 1 a 3 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie. Neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

8.2. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8.3. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

8.4. Podľa § 330 ods. 1 CSP, súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas.

8.5. Podľa § 330 ods. 2 CSP, ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

8.6. Podľa § 3 CSP, sudy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány.

8.7. Podľa § 4 CSP, iné spory a veci prejednávajú a rozhodujú sudy, len ak to ustanovuje zákon.

9. Neodkladné opatrenie možno v prípade jeho odôvodnenosti (ak existuje potreba bezodkladnej úpravy pomerov alebo obava z ohrozenia niektorej exekúcie a ak súčasne sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením) nariadiť pred začatím konania, počas konania alebo po jeho

skončení, pričom navrhované neodkladné opatrenie ani nemusí mať nevyhnutne väzbu na konanie vo veci samej, teda môže mať aj samostatný režim a za určitých okolností nemusí na rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nadväzovať ani podanie žaloby, ak týmto spôsobom možno docieľiť (nielen dočasnú), ale trvalú a súčasne potrebnú úpravu pomerov subjektov takéhoto konania práve navrhovaným spôsobom. Z ust. § 330 ods. 2 CSP totiž výslovne vyplýva, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej, najmä ak obsahom neodkladného opatrenia sú tzv. zdržovacie nároky. Jedným zo základných predpokladov pre jeho nariadenie všeobecne je osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi sporovými stranami a nevyhnutnosť a vhodnosť bezodkladnej úpravy pomerov spôsobom požadovaným navrhovateľom v jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo existencia obavy z ohrozenia exekúcie, pri posudzovaní čoho súd vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré boli v podanom návrhu tvrdené a v potrebnej miere osvedčené. Neodkladné opatrenie je založené na princípe ochrany práv a oprávnených záujmov jeho navrhovateľa zásadne bez vopred vymedzeného časového ohraničenia, ktoré má trvať dovtedy, dokým pretrvávajú dôvody jeho nariadenia. Súčasne je potrebné zdôrazniť, že neodkladným opatrením možno upraviť právne vzťahy len vo veciach, na ktorých prejednanie a rozhodovanie je daná právomoc civilných súdov podľa § 3 a 4 CSP, čo je v podstate ďalší predpoklad nevyhnutný pre to, aby návrhu na nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia bolo možné vyhovieť.

10. Tunajší súd už vo svojom prvotnom uznesení o postúpení veci (pod bodmi 5. a 6. jeho odôvodnenia) poukázal na to, že povinnosť profesionálnych vojakov podrobiť sa očkovaniu vyplýva z § 134 ods. 1 písm. p) bod 2 zákona č. 281/2015 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien (ďalej len „ZoŠSPV“), podľa ktorého profesionálny vojak je povinný podrobiť sa očkovaniu a ďalším profylaktickým opatreniam, ktoré súvisia s výkonom štátnej služby. Z odôvodnenia uznesenia kompetenčného senátu NS SSR z 25.11.2020 sp. zn. 1KO/26/2020 vyplýva, že „... vzťahy vyplývajúce zo štátnej služby profesionálneho vojaka podľa ZoŠSPV nemožno považovať pre ich povahu za súkromnoprávne (predovšetkým pracovnoprávne). Služobný pomer je a bol vždy charakterizovaný ako inštitút verejného práva. Tento vzťah nevzniká zmluvou, ale mocenským aktom služobného orgánu a po celú dobu jeho trvania sa výrazne odlišuje od pomeru pracovného, ktorý je naopak typickým súkromnoprávnym vzťahom, v ktorom majú jeho účastníci rovné postavenie. Právna povaha štátnej služby profesionálneho vojaka postihuje osobitnú povahu „zamestnávateľa“ ako primárneho nositeľa verejnej moci, potrebu začlenenía profesionálneho vojaka do organizmu verejnej moci a účasť na jej výkone. Táto potreba zasahuje až tak ďaleko, že tu nejde o modifikáciu súkromnoprávneho pomeru, ale o špecifický služobný pomer verejného práva podľa ZoŠSPV. To potvrdzuje aj povaha právnej úpravy štátnej služby profesionálnych vojakov, ktorá má kódexový charakter a použitie Zákonníka práce je z prevažnej časti vylúčené.“ Tak ako už súd uviedol pod bodom 3., všetky žalobcom voči žalovanému uplatňované povinnosti bezprostredne súvisia so služobným pomerom žalobcu ako profesionálneho vojaka, a teda majú základ vo verejnoprávnom a nie súkromnoprávnom vzťahu. Žalovaný ako ústredný orgán štátnej správy je orgánom verejnej správy a táto vec má povahu verejnoprávnej veci, o ktorej sú povolané konať a rozhodovať súdy v správnom súdnictve - ide o vec vyplývajúcu z verejnoprávneho vzťahu a nie o súkromnoprávny spor.

11. Právomoc tunajšieho súdu rozhodnúť o navrhovanom neodkladnom opatrení je daná výlučne s poukazom na to, že takýto procesný inštitút (neodkladné opatrenie) je upravený CSP, o ktorom vždy s poukazom na § 324 ods. 2 CSP rozhoduje okresný súd a pre jej posudzovanie nie je rozhodujúca povaha samotného hmotnoprávneho vzťahu, na ochranu ktorého má slúžiť navrhované neodkladné opatrenie a ani obsah samotného neodkladného opatrenia. V prejednávanej veci však všetky žalobcom voči žalovanému uplatňované povinnosti majú základ vo verejnoprávnom vzťahu (v služobnom pomere žalobcu ako profesionálneho vojaka), teda nie súkromnoprávnom vzťahu. Žalobca sa však procesným prostriedkom slúžiacim na ochranu (úpravu) súkromnoprávných vzťahov a ďalších vzťahov, na ktorých úpravu je daná právomoc civilných súdov podľa CSP, domáha poskytnutia ochrany ohľadne právnych vzťahov vyplývajúcich z verejného práva, o ktorých sú povolané konať a rozhodovať súdy v správnom súdnictve. Aj kompetenčný senát vo svojom rozhodnutí, zmienom pod bodom 6., poukázal na existujúcu ustálenú judikatúru, z ktorej vyplýva, že neodkladným opatrením nemožno brániť vo výkone právomoci inému orgánu verejnej moci a aj na ust. § 336 a 337 CSP, z ktorých možno vyvodiť záver, že neodkladné opatrenie možno nariadiť len v súvislosti s takou vecou (samou), v ktorej by bolo možné domáhať sa ochrany práva žalobcu (§ 131 CSP) na súde, teda na ktorej prejednanie je daná jeho právomoc.

12. S poukazom na doposiaľ uvedené potom musel súd návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, pre jeho neprípustnosť takéhoto postupu, v celom rozsahu zamietnuť, nakoľko žalobcom ním požadovaná ochrana formou neodkladného opatrenia sa má týkať úpravy právnych vzťahov vyplývajúcich zo štátnej služby profesionálnych vojakov podľa ZoŠSPV, ktoré nepredstavujú súkromnoprávny spor, ale majú charakter verejnoprávneho vzťahu, t. j. vzťahu spadajúceho do právomoci súdov konajúcich v správnom súdnictve, pričom súd procesným prostriedkom slúžiacim na úpravu (dočasnú úpravu a ochranu) právnych vzťahov spadajúcich výlučne do právomoci civilných súdov podľa CSP nemôže (nesmie) zasahovať a teda upravovať právne vzťahy spadajúce do právomoci súdov konajúcich v správnom súdnictve podľa SSP. Žalobca v podstate využil (zneužil) existujúci procesný prostriedok upravený CSP, aby jeho prostredníctvom dosiahol úpravu (zasiahol do) vzťahov, ktoré sú mimo rámca právomoci civilných súdov podľa CSP.

13. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol s poukazom na § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorému by prislúchal za použitia § 255 CSP ako úspešnej strane nárok na náhradu prípadne vzniknutých trov konania, nárok na ich náhradu nepriznal, pretože žalovanému v rámci tohto konania žiadne trovy nevznikli.

### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 357 písm. d) a m) a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).